

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

6 de enero - 6. januarja 1994

LETO (AÑO) LIII (47)

Štev. (Nº) 1

MARKO KREMŽAR

Čas obletnic

Že od aprila 1991 živimo v času petdesetletnic. Takrat smo se spominjali pričetkov slovenske trnjeve poti, ki je trajala pol stoletja ter je privedla mnoge v trpljenje in smrt, druge v prisilen molk, nas pa v zdomstvo. Vendar so tiste dni pretresi v domovini pritegovali pozornost do take mere, da se javni spomin te prve petdesetletnice skoraj ni dotaknil. Šele lani, v letu, ko je minevalo pol stoletja od Turjaka in Grčaric, Jelendola in Mozlja, ob jubileju ustanovitve slovenskih domobrancev, je postajala vedno močnejša zavest, da podživljamo najbolj tragična pa tudi najbolj junaška leta naše zgodovine.

Medtem se je v Sloveniji že poleglo prvo navdušenje, ki je spremljalo rojstvo mlade države. Trda vsakdanost spominja tudi rojake doma, da skoraj pol stoletja totalitarizma ne izgine čez noč in brez sledu. Revolucija, ki se je izdijala pod krinko tako imenovane NOB, postaja za tiste rojake v domovini, ki mislijo in se sprašujejo po vzrokih in razlogih sedanjega stanja, bolj prisotna in razumljiva kakor kdajkoli prej. Vendar ljudi, ki bi bili vajeni samostojno misliti, v družbi, kjer je bila pravica do mišljenja monopol partijske elite, skraja ni moglo biti veliko. A njih število raste.

Leto, ki ga pričenjamo, bo za nas v zdomstvu doba vse bolj živega spominjanja, za mnoge v domovini pa čas vedno bolj zavzetega iskanja pravih odgovorov na stara vprašanja. Tako se bomo rojaki doma in po svetu, ki nam je mar resnica, vedno tesneje dopolnjevali.

V deželah zahodne Evrope se bodo pričenjale letos slovesnosti ob petdesetletnicah zavezniških zmag in postopnega osvoboditve izpod nacistične okupacije. V naši domovini pa bodo tisti, ki od prvih početkov pa do danes poskušajo skrivati svojo revolucijo pod plaščem NOB, hoteli čez poldrugo leto podobno praznovati „osvoboditev“ Slovenije. Starim propagandnim geslom bodo verjetno dodali še novega in sicer, da bi nas tako praznovanje približalo zahodni Evropi. Če jim bodo rojaki še enkrat nasledili, bomo kot narod ponovno iskali mednarodni ugled z lažjo. Medtem, ko bo zahodni del Evrope upravičeno slavil konec nacističnega totalitarizma, se bo na Slovenskem bližala petdeseta obletnica, odkar je z množičnimi poboji in terorjem privzemal oblast komunistični totalitarni režim, katerega je ustrahovano ljudstvo prenašalo več kot štirideset let in je o njegovih zločinih pričala ter jih javno obsojala le politična emigracija.

Kot narod nismo doživeli po letu 1918 nobene osvoboditve vse do ustanovitve slovenske države. Podobno kot Češka in Slovaška ter druge države evropskega vzhoda smo bili Slovenci po nacistični okupaciji prisiljeni živeti skozi tri generacije v sistemu, ki ni imel nacizmu ničesar zavidati.

Pred nami je doba, v kateri ne bo minil mesec, ki nas ne bi spominjal kakega pomembnega dogodka izpred petdesetih let. Dolžni smo se jih spominjati na glas. Pomagati moramo z govorno in pisano besedo, z našim osebnim in občestvenim spominom rojakom, ki so bili žrtve enoumja, a se hočejo ostrestiti polstoletnega bremena sistematično širjene laži.

Ko bodo preimenovani nosilci totalitarnega komunističnega režima pripravljali praznovanje svojih najhujših zločinov nad lastnim narodom pod pretvezo zmage nad nacizmom in fašizmom, bo prepozno. Zdaj je čas, da pričenjamo spominjati slovensko ljudstvo, da so meseci, ki pomenijo zahodni Evropi čas praznovanja, za nas doba žalovanja. Tedaj smo prišli pod oblast najbolj krutega totalitarizma, kar jih je v tem stoletju pustošilo zemljo. Večini slovenskega naroda je vladal s silo in prevaro, ji skušal iztrgati iz duše zaklad moralnih vrednot, pri tem pa imenoval revolucijo osvobodilni boj, pričetek totalitarizma osvoboditev in obsojal zavedne narodnjake kot izdajalce.

Vemo, da je komunistični sistem propadel, ker je temeljil na laži in na prevari, a njihovi nosilci in krivci bi radi ohranili vse privilegije nekdanjega sistema in se okoristili z vsemi možnostmi, ki jih ponuja sedanji. Zato morajo lagati in varati še naprej. S pomočjo javnih občil in ljudske nevednosti bodo skušali prepričevati svet, da so bili od nekdanj demokraciji ter da imajo zasluge za propad vseh totalitarizmov tega stoletja. Velik del Slovencev ve, da so komunisti prizadeli narodu le gorje, da so pod okupacijo pričeli z revolucionarnim nasiljem, da niso skrajšali vojne niti za hip, da so povečali število slovenskih žrtev, da so v službi sovjetskih interesov zapravili del slovenske zemlje, posejali domovino z grobovi nedolžnih ter lastnim rojakom jemali svobodo. In vendar se lahko zgodi, da bo ponovno laž glasnejša od resnice, če ne storimo vsi, ki nam je mar slovenstva, pravočasno svoje dolžnosti.

Nimamo plačanih medijev v domovini, a imamo možnost pisanja v slovenske liste, pismenega in osebnega razgovora z rojaki, pa pogovora s svojimi lastnimi otroki. Naša moč je v družinah! Čim več otrok bo raslo v narodno in versko zavednih družinah, močnejše se bo ohranjala zgodovinska resnica, ki ni drugega kakor vsota družinskih spominov. Dokler bodo naši otroci vedeli, kdo so bili njihovi očetje in dedje, zakaj so se borili, zakaj morali v svet, pred vsem pa kdo so oni sami, bo v našem narodu živela in se širila resnica.

So trenutki, ko ni dovolj, da hranimo vrednote v globini srca. Je čas kontemplacije, pa tudi čas akcije. In tak čas je spet napočil zdaj, ko se bo ob velikem zgodovinskem spominu ponovno odločalo, ali bo med Slovenci videz bolj cenjen od resničnosti, posnemanje tujega pomembnejše od poznanja lastnega, ali bo strah močnejši od poguma in laž glasnejša od resnice.

Od spominu na preteklost in odgovornost za prihodnost je ponovno preizkušena naša zvestoba narodu in Bogu, živim in mrtvim rojakom. Revolucija je sicer za nami, a njenih posledic ni konec. Vrednote, za katere smo se borili in trpeli, niso ne dokončno izgubljene in ne dokončno rešene. Krivice, katere so prizadeli narodu komunisti, šele počasi pronicajo v narodno vest in njih poravnava bo naloga generacij.

Čas petdesetletnic je priložnost za nov zagon pri delu, za katerega smo odgovorni skupaj z našimi potomci. Po božji volji ohranjamo in posredujemo življenje — s tem pa tudi dolžnost pričevanja.

Za novo leto iz Slovenije

Večina prebivalcev Slovenije je božični praznik preživela v krogu svojih družin, ob okrašenih božičnih drevesčkah. V kratkem povzemamo božične poslanice nekaterih slovenskih voditeljev:

Slovenski predsednik Milan Kučan je v novoletni poslanici Slovenkam in Slovincem, državljanom in državljanom Slovenije zaželel, da bi bilo leto, ki prihaja, mirno, varno, zdravo, dobro in uspešno in „da si bomo čez leto lahko nazdravili in si rekli: Dobro smo delali, dobro nam je bilo.“ „Odhajajoče leto je močno spreminjalo naše življenje. Utrdili smo svojo državo in poskrbeli za njen ugled v mednarodnih razsežjih. Trdnější in zanesljivejši je korak, ki nas v pravnem, socialnem, gospodarskem, kulturnem in političnem pogledu približuje razmeram, v katerih živijo tisti, ki jih v razvoju niso zadrževali in omejevali ideološki predsodki. Dosegli pa bi več, če bi bilo med nami več potrpljenja in iskrenega prizadevanja za iskanje skupnih poti. Nestrpnost do drugačnih je zapeljala prenekatero misel in ravnanje. Tako so nam stvari pogosto uhajale iz rok. Dostikrat ni bilo sreče, pravega prijema, pa tudi ne dobrega namena,“ je v novoletni poslanici poudaril slovenski predsednik.

Predsednik slovenske vlade dr. Janez Drnovšek je v novoletni poslanici med drugim napisal, da je za Slovenci težko leto, ki je od večine zahtevalo precejšnja materialna odrekavanja, saj brez omejevanja in postopnega zniževanja porabe ter prilaganja plač potrebam konkurenčnosti slovenskega gospodarstva na tujih trgih ni mogoče zagotoviti trdnega temelja za gospodarsko rast v prihodnjih letih. Z zadovoljstvom je ugotovil, da statistični podatki in makroekonomske analize kažejo, da se je že več kot desetletna gospodarska recesija, ki se ji je v letih po osamosvojitvi pridružilo še gospodarsko nazadovanje zaradi izgube številnih tujih trgov in strukturnih problemov prehoda iz socialističnega v sodobno tržno gospodarstvo, ustavila in se „na koncu predora že svetlika luč“. Industrijska proizvodnja v drugi polovici leta je prešla v živahno naraščanje, nezaposlenost se je letos povečala počasneje kot lani, povečuje se število prostih delovnih mest, občutiti je tudi investicijski razmah, mesečna rast cen pa je bila letos umirjena.

Polnočnico v ljubljanski stolnici je daroval ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar, ki je letos prvič posebej pozdravil člane diplomatskega zbora v Sloveniji. V pridigi je nadškof poudaril, da je božič praznik miru in prijateljstva med vsemi ljudmi brez razlik in spomnil, da bo leto, ki prihaja, mednarodno leto družine.

Slovenski zunanji minister Lojze Peterle je na časnikarski konferenci delovanje slovenske diplomacije v iztekajočem se letu označil kot „živahno in uspešno“. Potem ko je podrobneje naštel mnoge uspehe diplomatske dejavnosti Slovenije, ki so bili

kronani s številnimi sporazumi — država jih je sklenila s 34 državami in 4 mednarodnimi organizacijami, je vodja slovenske diplomacije z zadovoljstvom ugotovil, da se je Slovenija uspešno odpirala ne le proti zahodu, temveč tudi proti ostalim stranem neba: severu, predvsem v srednjeevropskem okviru, ki je njeno „naravno zaledju“, kar sta potrdila oba sporazuma, s Češko republiko in Republiko Slovaško, o prosti trgovini; kjer je bil med uradnimi obiski v Rusiji, Ukrajini in Belorusiji v ospredju predvsem gospodarski vidik sodelovanja, nadalje proti azijskem Vzhodu — Turkmenistanu, Kazakstanu, Iranu. Peterle se je med drugim zavzel tudi za to, da bi ministrstvo za zunanje zadeve prevzel celotno promocijo države Slovenije v tujini.

Slovenski obrambni minister Janez Janša je na časnikarski konferenci povzel celoletno dejavnost ministrstva in predstavil načrte za naslednje obdobje. Opozoril je na materialne težave ministrstva in poudaril, da se je ministrstvo v okviru svojih prisotnosti letos trudilo predvsem za izboljšanje varnostnega položaja Slovenije. Dejal je, da sta bila ključna dokumenta na področju obrambe v letu 1993 na zadnji seji državnega zbora sprejeta z resolucija o nacionalni varnosti ter zakon o obrambi, ki je v parlamentarni proceduri. Janša je spregovoril tudi o embargu Varnostnega sveta Združenih narodov na uvoz orožja, ki velja za Slovenijo. V prihodnjem obdobju bo po ministri oceni ključna izpolnitev pogojev za podpis pogodbe o partnerskem sodelovanju z zvezo NATO.

Odposlanka ZDA prihaja v Slovenijo

Na uradni obisk Slovenije bo v petek, 14. januarja prispela veleposlanica ZDA v OZN Madelaine Albright. O obisku pa je ameriški predsednik Bill Clinton s pismom obvestil predsednika slovenske vlade Janeza Drnovška.

V pismu ameriškega predsednika je med drugim zapisano: „Na poslednjem vrhunskem srečanju Nato pakta v Bruslju bodo sprejete pomembne odločitve o odnosih med Zvezo in drugimi državami Srednje in Vzhodne Evrope, ki bodo globoko vplivale na naravo multilateralnih in bilateralnih vezi med članicami Zveze in med novimi demokracijami na tem področju.“

Ameriški predsednik s tem namenom pošilja v Slovenijo posebno odposlanko, ki bo predstavnik Slovenije obvestila o pogledih na poglobljanje varnostnih vezi med Nato paktom in partnerji. Kot poslanko je predsednik izbral članico svojega kabineta Madelaine Albright.

Bill Clinton je še izrazil upanje, da bo „srečanje dragocena možnost za izmenjavo mnenj o partnerstvu za mir in o drugih ključnih vprašanjih, ki zanimajo obe strani“.

La mirada de un ciego

En el gran diario argentino, Clarín, en su edición dominical del día 19 de diciembre del año pasado, el periodista José Manuel Fajardo publicó un artículo extenso, en el cual presenta al muchas veces laureado fotógrafo ciego Evgen Bavčar, un esloveno que vive en París, junto con su foto. Del artículo extraemos algunos párrafos.

Evgen Bavčar. Un esloveno de escasa estatura y barbita canosa, tocado con un sorprendente sombrero ranchero y una bufanda roja, como si acabara de escaparse de uno de esos lienzos de la bohemia de principios de siglo. Una paradoja viviente. Un fotógrafo ciego. También un escritor cuyo último libro lleva por título lo que bien parece una casi confesión: *El voyeur absoluto*.

Bavčar habla una especie de lengua franca, una jerga tejida en el telar de varias lenguas —italiano, francés y español—, y lo hace de prisa, casi en un susurro, con la intimidad que dan las penumbras. Dice: "Hablo muchas lenguas porque llevo dentro el cosmopolitismo de la cultura centro-europea pero también por necesidad: Eslovenia es un país pequeño y en cuanto andas un poco tienes que hablar alemán o italiano o croata." Dice: "Europa no debe ser solo la madre de grandes naciones, como Francia o Alemania, sino también la de las pequeñas naciones y la de las minorías."

A Eslovenia le debe la cuna que le vio nacer en plena miseria de la posguerra, en 1946. "En mi infancia había una enorme

pobreza y los niños no teníamos para jugar más que los desechos de la guerra", recuerda. Y uno de esos desechos, una mina sin desactivar, le hizo entrar a los doce años de edad en el túnel de la ceguera.

Treinta y seis años después Evgen Bavčar ha conseguido dar esquinazo a tan fatal destino. Investigador del CNRS, el prestigioso Centro de Investigaciones Científicas de París. Doctor en filosofía y estética. Ha expuesto en París, en Alemania, en España y, el próximo mes de mayo, lo hará en Río de Janeiro. Y todo ello como reputado fotógrafo.

— Siempre vuelvo al mundo irrepensible de mi infancia. Es un recuerdo permanente de la luz. Eslovenia es el único país del mundo que he visto y por eso se ha convertido para mí en un país mítico, fantástico.

— Cuando era niño y vivía en Ljubljana, antes de quedarme ciego, una de las cosas que más me gustaba mirar eran las golondrinas. Para mí ellas son el símbolo de la luz y de la libertad.

— Este año las golondrinas se han ido de Eslovenia el 7 de setiembre. El año pasado se fueron un día más tarde, el 8.

Lastniški certifikati

V Sloveniji prehod iz socialističnega v tržno gospodarstvo poteka po več tirih, seveda pa po nobenem dovolj hitro. Glavne ovire so pri denacionalizaciji bivše privatne lastnine, stanovanj itd.

Poseben problem pa je bila denacionalizacija produktivnih sredstev, ki niso bili nikoli privatna lastnina, ampak vedno državna ali „družbena“, kar pomeni, da so bila ustanovljena direktno od države.

Tudi te je bilo treba predati iz državne ali družbene lastnine v privatno, da bodo tako bolje delovala in ne obremenjevala državo, ki se po novem sploh ne vtiča v tako gospodarsko dejavnost.

Zato so sprejeli rešitev, da se vse tako družbeno premoženje enostavno razdeli med vse slovenske državljane, da tako vsi postanejo lastniki in upravljajo naprej tovarne in podobne ustanove.

Nadškof dr. Alojzij Šuštar je 27. decembra 1993 obiskal škofjeloški center za bosanske begunce

To se zgodi na zelo enostaven način. Vsi, ki so bili slovenski državljani na dan 5. decembra 1992, prejmejo lastniške certifikate v višini od kakih 1000 do 3.000 dolarjev, glede na starost. Te certifikate bo lahko pozneje zamenjal za delnice posameznih podjetij ali vložil v posebne družbe, ki bodo operirale s takimi delnicami, lahko pa tudi kupi delnice podjetja, kjer dela. Ti certifikati so neprenosni, a se lahko podejujejo.

Kot smo pred tedni prejeli poročilo, lahko te certifikate dobimo tudi vsi slovenski državljani, ki živimo po svetu brez vseh posebnih problemov. Izpolniti je treba s podatki naslednji vzorec:

Pooblaščen predstavnik MZZ RS
Buenos Aires

Priglašam zahtevek za izdajo obvestila o odprtju evidenčnega računa lastniškega certifikata državljanu republike Slovenije.

Ime in priimek:

Datum rojstva:

Kraj rojstva:

Spol:

Naslov mojega zadnjega prebivališča v Sloveniji:

ali: Naslov zadnjega prebivališča staršev v Sloveniji (če je bil vlagatelj rojen v tujini):

Enotna matična številka občana (če jo ima):

Naslov sedanjega bivališča:

Kraj in datum

Podpis

Tega je treba izročiti predstavniku slovenskega zunanjega ministrstva Božidarju Finku v Slovenski hiši v ponedeljkih in četrtek od 10.30 do 12. ure ali mu poslati po pošti v Ramón L. Falcón 4158, 1407, Capital.

Ko bodo prejeta sporočila o certifikatu in bodo znane možne inverzije v Sloveniji, bomo več poročali o tem.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Kako ste pričeli leto? Če bi to običajno vprašanje ponovoletnega srečanja stavili argentinski politiki, bi ta lahko odgovorila, da vse v soglasju s tradicionalnim praznovanjem. Naglica ob koncu leta, potem pa precej šuma, nekaj ranjenih in pa število požarov zaradi nepredvidnosti. Hitrica je bila zlasti vidna v senatu, kjer so končno potrdili zakon o sklicanju ustavodajne skupščine. Z enako hitrico (preteklo ni niti 24 ur) je predsednik Menem podpisal ta zakon. Požarov pa je bilo dovolj, zaradi vprašanja suverenosti ustavodajne skupščine. Debata o tem je pustila (seveda politično) tudi precej ranjenih.

KDO JE SUVEREN

Debata o tem ni nova. Dejansko je stara kot ustava sama. Tudi ni izključna za Argentino. Pred časom so v Brazilu imeli isti problem. Ko je sedaj Alfonsín sklenil znani pakt s predsednikom, sta tudi izrecno določila o čem naj skupščina debatira in kaj naj potrdi. Po temeljnem duhu pakta Alfonsín-Menem dejansko ustavodajna skupščina ni drugega kot formalnost, ki naj z zaprtimi očmi potrdi vsebino tega pakta. To je bi tudi eden glavnih pogojev radikalnega vodje.

Seveda ni tako enostavna. Najprej ker vedno ostane staro vprašanje ali ustavodajna skupščina more ali ne proglasiti samo sebe za suvereno in spremeniti vsebino ustave po mili volji. V tem primeru bo lahko popolnoma spremenila politično in ustavodajno življenje države, odstavila predsednika in sploh vse dotedanje oblasti in postavila temelje novi državi in novi družbi. To v skrajnem primeru. Spremembe bi lahko bile tudi manj temeljite, a vsekakor ne predvidevane v zakonu, ki je skupščino sklical.

Da se to prepriča, člen 6 novega zakona, ki sklicuje skupščino, izrecno določa, da se smejo spremeniti le tisti členi, ki jih kongres določa. Vsaka druga sprememba bi bila neustavna. O zadevi suverenosti se je pred kratkim izreklo tudi vrhovno sodišče, ki je odločilo, da se skupščina ne more proglasiti za suvereno.

In vendar kljub vsem dejstvom, so zadnje čase razne vladne osebnosti omenjale možnost, da bi ustavodajna skupščina mogla, v večji ali manjši meri, spremeniti besedilo kongresa. Ne gre za nove snovi ali člene, ki naj bi jih spremenili, le za odtenke teh členov. Dejansko je kongres sam prepustil nekaj točk o katerih naj dokočno odloči skupščina. Tako na primer zadevo o roku senatorskih mandatov (štiri ali šest let), možnost plebiscitov, avtonomijo občin, garancije za etnično in kulturno identiteto indijanskih narodov in podobno.

A ni to tisto, kar skrbi radikalnega vodjo Alfonsína. Gre za snovi o katerih se v vladi javno ne govori, a na katere vsi mislijo. Na prvem mestu, da bi skupščina podaljšala v nedogled možnost ponovnih predsedniških kandidatur (seveda Menema); po drugi strani, da bi popolnoma poplitvila figuro koordinacijskega ministra ali ministrskega predsednika, kar je bil eden temeljnih ciljev Alfonsína, ko je odprl vrata peronistično-radikalnemu paktu. Ko je torej te dni notranji minister Carlos Ruckauf izjavil v pogovoru s časnikarji, da je možnost, da skupščina spremeni nekatere točke mimo ali preko določil kongresa, se je dvignil tak prah, da je moral sam predsednik Menem zagotoviti Alfonsínu, da do tega ne bo prišlo. S strani radikalizma pa so zagotavljali, da bi bila v tem primeru skupščina ustavno popolnoma neveljavna. Seveda, nekaj so politični pakti, nekaj pa

stvarnost in duh ustanov. Če ustava sama predvideva možnost sprememb in zahteva za to sklicanje novih ustavodajnih skupščin, res ni logično, da le formalno potrdijo, kar je že pač kongres določil.

KRIZE IN ODMEVI

Vse to pa seveda odmeva tako v vladnih krogih kot v političnih strankah. Tako levica kot desnica in sredina si od debate obetajo koristi, saj računajo na to, da se bodo volilci naveličali nenehnih sporazumov in mlatenja prazne slame s strani obeh večinskih strank. Dejansko pa najhujša kriza zajema radikalizem in peronizem je mir. Še več, razne ankete, ki jih že izvajajo, predvidevajo silno zmago ustavodajnih volitev. Iste ankete tudi napovedujejo nazadovanje radikalizma.

V radikalni stranki sami ni vse kot bi želeli. Najprej je vode razburkala debata o potrditvi zakona spremembe ustave. Kljub temu, da je državna konvencija določila, naj njeni člani v kongresu volijo za spremembo, je kar pet senatorjev in 29 poslancev volilo proti. Že to je precej zmanjšalo Alfonsínov ugled tako znotraj kot zunaj stranke. Za tem so se pričele debate o kandidatih za liste na volitvah ustavodajne skupščine. Ponokod nastopajo vse notranje struje enotno (to je tudi želja in prošnja Alfonsína). A v številnih okrajih si skupine nasprotujejo in predvolilni boj bo hud. Nekateri vodje, ki so proti sporazumu z vlado, že napovedujejo, da bodo delegati njihovih okrajev v ustavodajni skupščini volili proti ponovni predsedniški kandidaturi. Čeprav to končnega izida ne bo spremenilo, je novo znamenje strankarske napokorščine, ki sicer ne bo vodila do razkola, a bo precej poslabšala že precej šibko stanje stranke.

Kar pa radikale zlasti skrbi je rastoče število članov, ki zapuščajo stranko. Večje število teh predsedla v Veliko frotno, ki si tako obeta porast glasov v primerjavi z oktobrskimi volitvami. Dejansko Velika fronta trenutno predstavlja najmočnejšo opozicijo z leve, bivši polkovnik Rico in njegov MODIN pa tudi prepričljivo raste na desnici. Ne eni ne drugi ne bodo zaenkrat zasenčili vladajočega bipartidizma, a prvi koraki so storjeni. Med radikali pa protialfonsinisti že gledajo, kako bodo krivdo volilnega poraza nagrbili na Alfonsínovo ime. S tem upajo, da bodo dokončno zasenčili politično zvezo vodje, ki se je „neprilično“ vrnil h krmilu stranke.

Pred koncem omenimo še dvoje zapletov. Prvi: s sindikalnimi vodji, ki besnijo zaradi zmanjšanja podjetniških fondov za socialne ustanove. Sedaj vladi predlagajo naketere vmesne rešitve, tako da bi bil volk sit in koza cela. Kljub nekaterim napovedim pa zaenkrat ni nikake možnosti splošne stvake. Ne v sedanjem stanju in še manj v počitniških mesecih. Po svoje je vlada tudi storila svoj korak, ko je v CGT in razne druge socialne ustanove poslala davčne inšpektorje. Računi se ne strinjajo in sindikalni vodje to dobro vedo. Drug zaplet pa je z mornarico. Senat ni potrdil dveh mornariških oficirjev, ki sta bila zapletena v afero kršenja človekovih pravic. Menem je najprej kazal voljo, da umakne predlog povišanja, ko pa se zavedel, da je Alfonsín kot predsednik kar dvakrat že povišal oba oficirja, je potrdil senatu zahtevo povišanja.

Za konec še besede cordobskega kardinala. Primatesta je bistveno rotill, kaj nova ustava ohrani verski duh in spoštuje krščansko tradicijo argentinskega naroda. Zahteval pa je, v omembi socialnega položaja, naj bo „miza večja in več povabljenih“. Doslej je namreč število Lazarjev tolikšno, da večkrat tudi drobtine ne zadostujejo.

P I S M A B R A L C E V

TONE ŠUŠTERŠIČ

Posodobljenje sistema — da, toda v čem in kako?

Pobuda Slovenske kulturne akcije „O problematiki naše emigracije v novih razmerah“ je téma, vredna razmišljanja, pa tudi pravih zaključkov in predvsem — dejanj. Vsebina referatov je natrpna zdomskih problemov, zato bi bila priporočljiva njena razčlenitev in razporeditev po važnosti problemov. Za vso to izvedljivost bo odvisno od dobre mere strpnosti, obvladanja zamerljivosti, spošovanja drugih pogledov, odkritosti in nepristranskega dojemanja resnice. Navsezadnje se je treba vprašati: Ali smo dovolj prežeti z demokratičnim duhom in sposobni soočiti se z realnostjo, ali naj ostanemo še naprej pri varljivem samozadovoljstvu in uspavanju ob „našem čudežu“ v tej deželi? Ali naj ostanemo kot Lotova žena pri letu 1945, ali naj bo usmerjen naš pogled tudi v bodočnost. Pričnimo kar pri nekaterih najbolj perečih problemih.

1. Ostali smo brez najvišjega vodilnega foruma, preneglo razpuščenega, ki bi usmerjal vso našo emigracijo in zastopal tudi naše interese v domovini.

2. Pomanjkljiva organiziranost in delovanje Medorganizacijskega sveta. Tudi dogovor glede razporeditve številnih prireditvev je precej omajan. Dogaja se, da se poleg manj važnih prireditvev, nakopičijo tudi važnejše — vse na en dan, ne oziraje se na že določene datume.

3. Prireditve naj bi se ne omejevale zgolj na dviganje zastav, petjem dveh himen, oziroma samo ene. Prva izredno dolga, dovršena skladba ostaja v ušesih mladih poslušalcev, medtem ko druga neprimerno krajša, a tudi lepa, gre mimo ušes, saj po večini ne znajo besedila. Polnjenje programov z otroškimi vrtci, z dolgozeznostjo in številnostjo govorov, pozdravov, deklamacij ob slabem delovanju zvočnikov, ob nezadostni ventilaciji, gotovo ni najbolj privlačno zlasti za mlajšo publiko. Nerazumljivo je tudi, da celo ob obletnicah Domov, mladinske organizacije nastopajo ločeno, kot da ne bi bile vendar sestavni del krajevne skupnosti. Nepotrebno deljenje in trošenje energij, z zmanjšanimi uspehi — na obeh straneh!

4. Mladinske organizacije so prepuščene same sebi — brez prave usmeritve, brez vodstva. Medsebojni pogovor med mladimi je večinoma neslovenski, materinščina postisnjena na drugo mesto ali celo prezrta. Slovenske časopise, revije, knjige, mladina v glavnem ne bere. Zanimiva bi bila sploh kaka karakteristika o resničnem mladinskem stanju. Škoda, da še ne obstaja! Tudi bi bilo dobro prisluhniti mladini, kaj sploh bere, kaj jo v slovenski skupnost privlači in kaj odbija?

5. Zmedeno pojmovanje in ne razlikovanje med narodnostjo in državljanstvom je vzrok, da celo mnogi starejši pod vplivom mladih, proglašajo svoje sinove za Argentine. Tako potiskanje svojih otrok v domnevno drugo „narodnost“ poleg že itak prevladajočega neslovenskega okolja, še bolj utrjuje mlade v podzavesti, da je njihovo mesto kje drugje. Le kakšen smisel ima še za mlade — slovenske krvi, delovanje v slovenski skupnosti. Ostane samo še pri deklamacijah o „zavedanju svojih korenin“ in prenosu „idealov iz roda v rod“. Le kako in komu?

6. Več kot polovico je sklepanja narodnostno mešanih zakonov. Nič čudnega. A vse premalo je posvečeno temu perečemu problemu. Nastaja pregraja med obema svetovoma. Skoraj vsak mešani par, pomeni

tuj vdor v družino in v slovensko skupnost! Ne prilagodi se neslovenski zakonski drug, ampak celotna družina se mora vdano podvreči neslovenski govoricin in govoriti drug jezik zaradi ene same osebe. Očividno pomanjkanje narodnega ponosa in hlapčevsko sklicevanje na oliko! Ali mora res vedno popustiti samo slovenski zakonski partner, medtem ko je neslovenski brez vsake obveznosti?

7. Porazno je, da so nekatera društva skoraj po polstoletnem bivanju v tujini, šele zdaj zavedla, da so ostala brez naraščaja. Niso se predčasno spomnili, da bi bilo treba pritegniti in vpeljati mlajše moči k delu. Iz zaverovanosti v same sebe niso pripustili nikogar blizu ali pa so mislili, da bodo člani odbora še dolgo, dolgo živeli. Čas jih je prehitel in nastala je usodna vrzel za organizacijo in seveda tudi za celotno skupnost.

8. Staronaseljenci in novonaseljenci potrebujemo v tem kriznem stanju toliko bolj eden drugega. Sicer so se pričeli premiki iz ene ali druge strani, odnosi med obema pa še niso povsem zadovoljivi. Pričakovati bi bilo večjega zanimanja in razumevanja za rojake staronaseljence z istimi ali še večjimi težavami, s katerimi s moramo spopadati sedaj tudi novonaseljenci — politični emigranti.

9. Zaradi neenotnega kriterija in krajevnega „patriotizma“ posameznih Domov, so se izjalovili prvotni dobrohotni poizkusi ustanovitve obvezne dvojezične šole. Za ohranitev slovenstva v emigraciji bi bilo neobhodno potrebno predvsem sporazumno poenotiti gledanje vseh slovenskih Domov, sodelovanje obeh emigracij za uresničitev zamisli — poleg že obstoječih sobotnih tečajev — načrta o dvojezični obvezni šoli, kot jih imajo že Armenci, Nemci, Judje in še druge narodne skupine. Ni izključena možnost, da bi to pomembno akcijo podprla velikodušno tudi Republika Slovenija.

Nanizano je torej nekaj misli glede pomanjkljivosti in potreb po novih prijemih in možnosti postopne reorganizacije. Eno mnenje, ki je lahko odsev še drugih gledanj! Upati je, da bodo sledila še nadaljnja — spremljana z razumevajočo strpnostjo in demokratično širino. Gre za biti ali ne biti! Slovenska emigracija se bo ohranila — dokler bo sama to hotela!

DR. TONE ARKO, ZDA

Odločitev srca, toda...

Čimdalj smo v diaspori, tem pogostejši so zakoni z drugorodci. Nekateri bi rekli temu, da je to normalno in da se bo tudi še nadaljevalo. Vedeti pa moramo, kaj vse to pomeni in kakšna bo naša biološka bodočnost. Ali bo slovenski narod lahko preživel biološko ali pa se bo potopil v večinskem okolju. Kakšne so naše perspektive? Pri tem nimam v mislih samo ZDA, temveč ves svet, kjer žive Slovenci izven domovine.

Medsebojno poročanje pa nima samo prednost biološkega preživetja, torej da se rod nadaljuje, temveč ima tudi prednost pri izboljšanju bioloških karakteristik celotnega našega in seveda tudi vsakega drugega naroda.

Splošno je znano, da so Židje povprečno veliko bolj nadarjeni kot drugi narodi. Zakaj je tako? Od kje to pride? Odgovor je, da je ta nadarjenost posledica več tisočlet-

ANTON SKUBIC

Kaj so delali naši pokojni politiki pred petdesetimi leti

Premišljevanje ob članku v Svobodni Sloveniji 4. novembra 1993

„Slovenski politiki so se združili v Slovensko zavezo in soglasno intenzivno pripravljali načrt za bodočo Slovenijo v svobodi, čemur sem bil mnogokrat sam priča.“ Tako je pisec članka pribil v začetnih izvajanjih.

Bilo je v letih 1942, 1943, v času pred dogodki na Turjaku. Takrat so komunisti in njih pomagači v Sloveniji bili v polni pripravi za začetek revolucije, oziroma so že delali prve korake in poskuse za odločilni nastop. Že je padlo nekaj sto žrtev in že so bile ustanovljene samoobrambne Vaške straže. Že sta potekli dve leti od razpada Jugoslavije. Komunisti so čas spretno izrabili.

Protikomunisti (zlasti SLS) so ostali praktično brez vodilnih politikov. Kulovec je bil ubit pri bombnem napadu, Natlačen in Peršuh umorjena po komunistih, Krek in Gabrovšek pri begunski vladi v tujini.

Preostali politiki so pripravljali načrt za bodočo Slovenijo. Naleteli pa so na ovire. MORALI SO SE skrivati pred gestapom in CELO pred „neko krščansko skupino“.

Težko je razumeti, kako da na to niso bili pripravljani. Jugoslavija je vendar bila poražena, Slovenija okupirana. Kaj dobrega naj bi politiki pričakovali za Slovenijo in njene prebivalce. Kaj pa so pričakovali od strani gestapa ali komunistov? In kakšno podporo od „neke krščanske skupine“, če sami niso stopili v nikako akcijo ter so delali le „načrte“? Ali jih ni takrat že umorjeni dr. Ehrlich pravočasno vabil, naj gredo v ilegalo in začno voditi okupirane Slovence? Ali ni to bila narodna dolžnost voditeljev?

Pričakovali smo, da bodo zavezniki zmagali. To je res! In tudi so! Lepo pa smo se pripravljali na to zmago. Mi z izdelavanjem načrtov, komunisti pa z organizacijo vojske, kopanjem skrivališč, pripravo bunkerjev in izzivanjem okupatorjev, da bi pobili čimveč nekomunistov.

Vaške straže so si morale pomagati same. Politiki si niso smeli umazati rok! Saj so si pred razhodom dali obljube, da nihče od njih ne bo sodeloval z okupatorjem. Čeprav bi tako sodelovanje morda rešilo narodovo življenje? Ali ni bil zaradi tega izključen iz SLS pok. svetnik Škulj? Kakšno škodo in komu jo je naredil?

Politiki da so tajno zbirali poročila o

premikih okupatorskih sil in to poročali zaveznikom. Sicer pa ne kaže, da bi vsa poročila zaveznikom kakor vsa „gigantska“ borba slovenskih komunistov skrajšala vojno za pet minut. Vojna je tako rekoč prenehala na slovenski zemlji.

Kdo naj bi šel k Nemcem namesto generala Rupnika?

Nemci so za „sodelovanje“ potrebovali politično osebnost, ki bi bila prebivalstvu kos. Druga stvar je „uradni“ stik. Tega sta naredila 1941 Natlačen in 1943 Rupnik. Nemci pa so iskali in tudi dobili neuradne stike, saj se vedeli, da je predvojna Slovenija bila klerikalna in da bi za seboj potegnil prebivalstvo samo klerikalni politik (vsaj verjetno). Križman Andrej je priznal, da so te vrste stiki obstajali in da so od strani Nemcev v hotelu Miklič bile stavljeni konkretne ponudbe.

SLS pa je stala strogo na stališču, da ne sme sodelovati. Da mora ostati čista. Zavrnila je naciste, to je res! Ali je pa s tem ostala „čista“?

Tisti vaški stražarji, rekrutirani in zaprisežni Slovenski legiji, ki so se takrat borili za življenje na Turjaku, in tisti, ki smo se tolkli preko Želimlja proti Ljubljani, kaj mislite, bi takrat dejali politikom SLS, če bi za vse vedeli?

Takrat za vse to nismo vedeli. Vedeli pa smo eno: Rešil nas je Rupnik! Kaj vse bi napravili Nemci z nami brez njega?

Onih na Turjaku ni mogel rešiti!

Pa jih tudi ni on poslal na Turjak. Tisti, ki nas je poslal tja, se je v Ljubljani skrival. Ni nam prišel poveljevati, kot je obljubil. Pustil nas je same, brez navodil, brez znanja, brez organizacije, brez zadostnih oficirjev. Pa nas je bilo več kot partizanov. Čiste roke so kasneje hoteli kazati Angležem, pa jih niti sprejeli niso.

Takrat tega nismo vedeli. Zvedelo pa se je kasneje, za časa domobranstva.

V Ljubljani niso poznali pravega razpoloženja domobranstva do SLS. Za to je bilo treba živeti in trpeti z domobranci.

Niso popustili v protikomunizmu!

Niso popustili v veri!

Spoznali pa so klerikalizem in ga zavrgli. Ne vsi, ne! Bilo jih je precej tudi tistih, ki se za ozadje niso zanimali.

Kdor vse to pazljivo premisli, bo našel v tem odgovoru tudi na ostala natvezovanja: da se ne ve, če bi bilo manj žrtev v primeru, da bi Rupniku pustili domobranstvo, da so politiki sklicali „parlament“, da politika ni nekaj slabega, da Rupnik ni bil politik itd.

Tole pisanje gotovo ne vsebuje vse resnice. Ne vsebuje pa neresnice, vsaj zvestno ne. Resnico pa je treba povedati, čeprav komu ni všeč. Bodisi umestno ali neumestno.

ranost. V Postojnski jami najdemo dobro poznano človeško ribico. Ta nima oči. Ker prebiva v večni temi, oči ne potrebuje. Tudi če bi oči imela, bi v večni temi vseeno nič ne videla. Če sedaj vzamemo podobno živalico, ki prebiva v reki Soči, bo ta ribica imela oči, ker jih potrebuje. Vprašamo se, katera je bolj organizirana? Odgovor je, da seveda tista, ki živi v Soči. Žival v Soči je bolj usposobljena, je bolj komplicirana, se je po evoluciji bolj razvila. Skratka ima prednosti, ki jih človeška ribica v Postojnski

Nad. na 6. str.

Odhod otrok na počitnice v Cordobo

Že tradicionalna otroška kolonija v Hanželičev počitniški dom, ki jo organizira Zedinjena Slovenija, je letos odšla 27. decembra iz Slovenske hiše. Otroci so se najprej zbrali pri maši, dobili napotke in zasedli omnibuse pod vodstvom ge. Saše Omahna in drugih spremljevalcev.

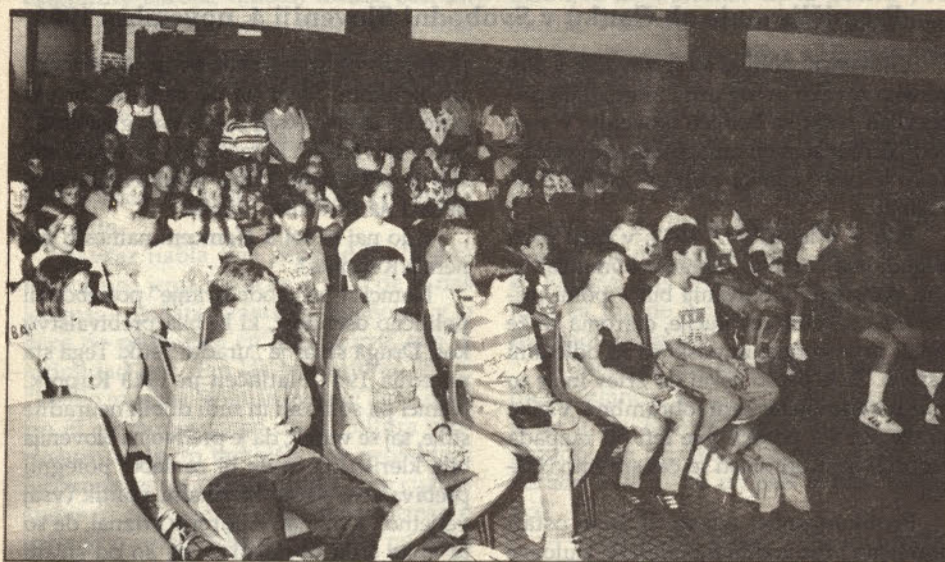

Foto Marko Vombergar

CAB anuario 1992

Čeprav Zbornik Cluba Andino Bariloche izhaja le na dve (pa tudi več) leti, nudi najpomembnejši pregled nad dogajanjem v argentinskem alpinizmu in je tudi nepogrešljiv vir podatkov vseh, ki se hočejo seznaniti z dogajanjem v patagonskih gorah. Za nas pa je zanimiv tudi zato, ker izhaja v „naših“ Bariločah, ker je v teh zbornikih vedno prisoten tudi slovenski človek.

Tudi zadnje številko (z letnico 1992) je — kot že prejšnji dve — uredil Tonček Arko, sin znanega kronista slovenskega andinizma in duše Slovenskega planinskega društva v Argentini Vojka Arka. Zadnji zbornik je pripravljen še posebno skrbno. Vsebuje praktično vse, kar se je zadržala leta

zgodilo (alpinistično in smučarsko) pomembnega. Ni le pročala o prečanju patagonskega ledu in prvem argentinskem vzponu na Siša Pangmo, toda oboje se je zgodilo že med tiskom.

Slovenska imena je zaslediti takorekoč v vsakem pomembnejšem članku. Najpomembnejši za nas pa je vsekakor V. Arka „Los alpinistas eslovenos en los Andes australes“ z ilustracijami vseh pomembnejših prvenstvenih smeri po 1982. In teh ni malo, saj je Patagonija ob Himalaji območje, kjer so naši alpinisti dosegli največ, so v vrhu svetovnega dogajanja.

Franci Savenc
Delo, 27. decembra 93

Slomškovo dom

Sklepna prireditev slovenske šole

V soboto, 27. novembra 1993 je Slomškova šola sklenila spet eno šolsko leto. Kot običajno, so otroci pod vodstvom svojih učiteljic in učiteljev pripravili pristrčno prireditev, na kateri je vsak razred pokazal, kaj so se med letom naučili. Ljubkost malčkov iz vrtca in prvih razredov je bogato poplačala trud učiteljic in staršev, ki so se tudi letos skoro polnoštevilno udeležili te prireditve. Lepo je, da naše učence ob sklepu šolskega leta v slovenski šoli spremljajo njihovi starši, pa tudi starih staršev, stricov in tet ter botrov in botric bi bili zelo veseli, ko bi jih prišli pogledat, kaj vsega so se naučili v slovenski šoli. Navadimo se dati več poudarka, več važnosti našim šolam tudi s tem. Sklepna prireditev vsake naše šole naj bo med najvažnejšimi prireditvami vsakega Doma. Ne pozabimo, da so naše šole tista zelena vejica, ki zagotavlja življenje in rast vse naše skupnosti. Brez šol je vse naše ostalo delo v skupnosti le bolj ali manj učinkovita priprava na smrt.

Po pestrem nastopu otrok vseh razredov je podala zgoščen pregled dela Slomškove šole voditeljica ga. Lenčka Zupan Malovrhova. Povedala je, da je v preteklem letu obiskovalo tečaj 69 otrok, 37 deklic in 32 dečkov. Osmi razred konča in s tem zapuščajo našo šolo 7 učencev. Pouk smo pričeli 20. marca in je bil vsako soboto od 8. do 12.15 ure. Poleg učnega programa, katerega smo izpolnili v vseh razredih, so otroci sodelovali tudi na številnih prireditvah, kjer so nastopili z več ali manj obširnimi točkami, za katere so se deloma pripravili v šoli, deloma pa izven šole pod vodstvom učiteljstva. Tako so se 25. maja zbrali v Slomškovem domu otroci iz vseh naših tečajev v Velikem Buenos Airesu, da jim je kantavtor Andrej Šifrer iz Slovenije zapel nekaj svojih pesmi, katere so na njegovo začudenje naši otroci večinoma znali in z njim peli. 19. junija smo s pristrčno prireditvijo počastili naše očete in stare očete za njihov dan. 26. junija so se učenci udeležili skupne proslave vseh slovenskih šol v Slovenski hiši na čast mladinskemu zavetniku sv. Alojziju. Ob tej priložnosti so pred spomenikom padlim domobrancem in drugim žrtvam komunizma v Sloveniji položili slovenski šopek in se s pesmijo in recitacijo poklonili njihovemu spominu. Na prireditvi v dvorani so tudi voščili za god svojemu katehetu, delegatu slovenskih dušnih pastirjev, prelatu dr. Alojziju Starcu.

V nedeljo, 27. junija so naši otroci sodelovali s pesmijo in recitacijami na domobranski proslavi v Slomškovem domu. 7. avgusta smo praznovali otroški dan. 29. avgusta je naš katehet in župnik Jože Škerbec imel predavanje za starše o verski vzgoji v družini. 4. septembra je bil v Slomškovem domu lepo uspeli športni dan za vse učence višjih razredov naših šol. 11. septembra so naši učenci praznovali na obletnici Slomškovega doma z več točkami. 25. septembra so se otroci udeležili skupne Slomškove proslave vseh naših šol v Slovenski hiši. 17. oktobra smo s pristrčno prireditvijo počastili naše mamice in stare mame za njihov dan. Zavaljo slabega vremena pa je žal izpadel težko pričakovani skupni šolski izlet. Med šolskim letom smo imeli 4 šolske maše, pri katerih so otroci imeli priložnost za sv. spoved. Naš katehet Jože Škerbec je med letom skrbno pripravil 6 naših učencev, ki so 28. novembra prejeli prvo sv. obhajilo v slovenski cerkvi. V režiji šole je tudi vsakoletni prihod sv. Miklavža.

Voditeljica šole se je redno udeleževala mesečnih skupnih sej šolskega odseka Zedinjene Slovenije, ki nas povezuje v družini

no slovenskih šol v Argentini.

Voditeljica se je pristrčno zahvalila učiteljskemu zboru, katerega sestavljajo že v veliki večini bivše učenke in učenci Slomškove šole: Alenka Smole Bokaličeva, Kristina Prijatelj Breznikarjeva, Gaby Malovrh, Alenka Prijatelj Pozničeva, Marjana Šušteršič Rezljeva, Angelika Smole, Marjeta Debeljak Vombergarjeva, Saša Zupan Omahnova, Marjan Jože Loboda, Marjan Loboda in prof. Ivan Vombergar. Posebno se je zahvalila katehetu Jožetu Škerbcu za duhovno vzgojo.

Učiteljstvo je skozi vse leto imelo močno oporo v Šolskem odboru za vse materialne potrebe naše šole. Posebno simpatična in koristna je navada, da šolski odbor vsako leto pripravi izdelavo ličnih slovenskih butaric za cvetno nedeljo, ki prinesejo tudi izdatno pomoč šolski blagajni.

Zahvalila se je tudi upravnemu odboru Slomškovega doma, ki je s pravo očetovsko skrbjo nudil potrebne prostore za nemoteno delovanje naše šole. Pohvalila je tudi starše, ki so včasih s kar precejšnjimi žrtvami omogočili otrokom reden obisk pouka.

Vsem staršem, v veliki večini že rojenim v Argentini, je polagala na srce: Potrudimo se, da bo v našem Domu slovenstvo nekaj živga. Govorimo z otroki in med seboj slovensko, poskrbimo, da bodo v naši knjižnici na častnem mestu slovenske knjige, da bodo na naših mizah slovenske revije in časopisi. Obiskujmo slovenske maše in prireditve. Pokažimo otrokom, da je slovenstvo nekaj lepega, nekaj osrečujočega, kar je tudi zanje naravno in koristno. Starši so se voditeljici za njene besede, posebno pa še za njeno vzorno vodstvo šole zahvalili z močnim aplavzom.

Sledilo je slovo od 7 učencev, ki so letos končali osmi razred in zapuščajo našo šolo: Trojčke Cecilija, Kristina in Laura Brumec, Danijel Cestnik, Damijan Levstek, Sabina Potočnik in Matjaž Ribnikar. Najprej se je od njih poslovil razrednik Marjan Loboda, nato pa še katehet Jože Škerbec in voditeljica ga. Lenčka Malovrhova. Vsi so prejeli spričevala, spominske fotografije in knjižno darilo. Predstavniki učencev Matjaž Ribnikar pa se je pristrčno zahvalil učiteljicam in učiteljem za osemletni trud in zagotovil, da lepih nauk, ki so jih prejeli v Slomškovi šoli, ne bodo pozabili.

S pesmijo Zahaja sonce smo se vsi navzoči poslovili od odhajajočih in si obljubili, da se prihodnje leto spet snidemo v Slomškovi šoli.

Sv. Miklavž

V soboto, 4. decembra je vse male in velike otroke v Slomškovem domu obiskal sv. Miklavž. Kot že vrsto let je tudi letos njegov prihod pripravila Slomškova šola. Režiser Marjan J. Loboda je zbral kar lepo skupino sodelavcev, da je vse lepo potekalo. Učiteljica Gaby Malovrhova je pripravila pristrčno skupino angelčkov, ki so s prijetnim rajanjem pomirili živce prestrašenih porednežev, ki so se sam bogve zakaj tako bali rožljanja hudičkovih verig. Nebeško sceno, prelepi Miklavžev prestol, ozvočenje, osvetlitev in sto drugih malenkosti so oskrbeli ga. Andrejka Hrovatova, Aleks Kastelic, Miha Ribnikar in Marko Selan.

Seveda je ob taki, kot vsaki drugi prireditvi v ozadju še cela vrsta anonimnih sodelavcev, ki tudi pripomorejo, da vse lepo teče. Vsem se Slomškova šola pristrčno zahvaljuje. Imejte prijetno zavest, da ste našim malčkom spet pričarali nekaj tistega skrivnostnega pričakovanja, ki ostane vse življenje v najlepšem spominu.

M. L.

NOVICE IZ SLOVENIJE

LJUBLJANA — Lepe dosežke so prinesli domovi mladi slovenski glasbeniki z raznih tekmovanj po Evropi. V francoskem mestu Gap je saksofonistka Betka Kotnik v kategoriji do 17 let med osemnajstimi učenci dosegla šesto mesto. V Rimu pa sta Jernej Gregorčič (15 let) in Igor Seme (16) med 21 pianisti (do 17 let) na tekmovanju odnesla četrto in peto mesto.

DOMŽAL — Domžalska občina se pohvali z dobro pripravljeno in urejvano gasilsko dejavnostjo. V gasilskem centru je zaposlenih 22 poklicnih gasilcev, vendar je v občinsko gasilsko zvezo včlanjenih 3.000 poklicnih in prostovoljnih gasilcev. Na lanski gasilski olimpijadi v Berlinu je tekmovalo kar pet ekip iz domžalske občine: dve sta prinesli dve zlati medalji, tri pa srebrne.

HRUŠICA — Skozi karavanški predor je konec oktobra iz slovenske smeri prevozilo že milijon vozil. Kljub temu pa promet še ni dosegel ravni, ki so jo predvidevali: 8.000 vozil na dan. Dotlej je prišlo približno le na polovico, od priključka odseka od predora do Vrbe pa mislijo, da bodo kmalu dosegli to številko.

VRHNIKA — Dekanijska cerkev sv. Pavla je dobila dva nova zvana. Ulili so ju v Passau; večji je poimenovan po sv. Jožefu, tehta polčetrto tono in je uglasen na ton h. Drugi je polovico lažji in uglasen na ton fis; poimenovan je po sv. Florijanu. Cerkev ima v zvoniku pet zvonov.

LJUBLJANA — Založba Mladinska knjiga je podelila vsakoletno Levstikovo nagrado avtorjem s področja literature za mlade bralce. Dobili so jo: Vida Jeraj Hribar za pripovedno knjigo Večerna sonata (Spomini z Dunaja, Pariza in Ljubljane 1902/3), akad. slikarka Wang Buigin za izvirne ilustracije v knjigi Brokatna podoba (pravljica kitajskih manjšin) in pisatelj Samo Kuščer za knjigo Energija (izobraževalna slikanica za otroke med 6. in 12. letom).

LJUBLJANA — Razstavo karikatur Aljane Primožič so odprli v knjižnici Prežihovega Voranca. Karikaturnost jih je objavljala v dnevniku Slovenec in v sprememnem listu je zapisano, da so njene karikature provokativne, ne pa zlonamerne.

LJUBLJANA — Delo na črno je tudi razširjeno po Sloveniji. Kot drugod po svetu je razloge iskati v brezposelnosti, potrebi po ohranitvi standarda ali v nemoči, da bi z ukrepi omejili ta pojav. Delo na črno imenjujejo „šušmarjenje“, „fušanje“ in je najbolj razširjeno med avtokleparji, avtoličarji, šiviljami, parketarji, prodajalkami kozmetičnih produktov, vodovodnimi napeljevalci, v frizerstvu, itd.

MARIBOR — Slovenski vinski tržni presežek znaša 5 milijonov litrov, zato so ustanovili slovenski vinski sklad, da bi poiskali rešitev iz te zagate. Kot prvo pa so se uprli uvozu makedonskega vina, s katerim naj bi Makedonija plačevala slovenske izdelke. Poleg tega pa jih še skrbi upadanje porabe vina na svetovnem trgu.

LJUBLJANA — Na ministrstvu za kulturo sta se srečala pred časom nemški velposlanik in minister Pelhan, da bi se dogovorila o možnosti odprtja nemškega kulturnega centra, namenjenega predvsem študentom. Nemčija bi priskrbela računalniško opremo in prvih dva tisoč knjig, Slovenija pa prostor in kritje tekočih stroškov. Kljub temu, da se o centru govori že dve leti, ni bilo odločitve in nemški veleposlanik je tudi povedal, da bo Nemčija v primeru, da bi se odločitev vlekla v nedogled, namenila center eni izmed baltskih držav.

ŽIROVNICA — Pri založbi Agens je izšla nova knjiga fotografa Jaka Čopa z naslovom Slovenski kozolec. Slike je zbiral

kar dvajset let; nabral je 170 črnobelih fotografij. Njim je pridružena monografija o izvori in arhitekturah kozolcev etnologa dr. Toneta Cevca. Jaka Čop ima že več fotografskih zbirk, predvsem iz gorskih motivov: Viharniki, Svet med vrhovi, Raj pod Triglavom, V kraljestvu Zlatoroga.

MARIBOR — Letos poteka petinsedemdesetletnica borbe za sverno mejo, ki jo je vodil general Rudolf Maister. Združenje takratnih borcev ima vpisanih še 40 živčnih bojnikov, ki so seveda vključeni v razne slavnosti.

LJUBLJANA — Društvo slovenskih pisateljev je ustanovilo komisijo za pravičnost in resnico. Predsednik DSP Dane Zajc je povedal, da se bo komisija sestala in šprejela izjavo za javnost, ko bo razvidna ogroženost slovenske nacionalne substance: V času splošnega nihilizma, pragmatizma in nenačelnosti se pisatelji ne morejo izogniti etičnim vprašanjem.

CERKLJE OB KRKI — Na letališču, ki je nekaj bilo v lasti jugoslovanske armade, se je 37 policistov vežbalo v hitrih in zapletenih voznjah. Ob koncu so odpeljali na razne postojanke po Sloveniji deset BMW 318 i, kakršne uporablja tudi nemška policija. Za nadzorni promet in reševanje nezgod je policija dobila tudi štiri kombije.

MARIBOR — Na 28. Borštnikovem srečanju so izbrali kot najboljšo predstavo Žabe (avtor G. Strniša, režiser D. Zlatar Frey), kot najboljšega režiserja Tomaža Pandurja (za La divino commedio, vendar je nagrado odklonil) in kot najboljši štiri igralce: Borisa Ostana (Edgar v Kralju Learju in Evice v Žabah), Milana Štefeta (gospod Martin v Kaj pa Leonardo?), Brana Štrubarja (Dante v La divina commedia) in Matjaža Tribušona (Vergil v La divina commedia).

LJUBLJANA — Več „starih“ pevcev se je vrnilo na oder ali v snemalne studije. Neca Falk je na laserski plošči izdala deset njenih najboljših. Ena najstarejših slovenskih skupin (iz šestdesetih let) Veter je izdala kaseto. — Pa tudi novejši pridno pojejo. Dve kaseti je izdala Alenka Godec, svojo drugo kaseto (Vse bi dala) pa pevka Sendi. Samo za tvoje oči je naslov debitantski kaseti skupine Spin, vendar so njeni člani že stari znanci iz ansamblov Predmestje, Izvir, Pepel in kri ter Ultrazvok.

KOPER — Katamaran Prince of Venice nima kje bi prezimoval. Bil je privezan k pomolu za mednarodni promet (kjer bi plačeval 860 mark na mesec), vendar mu ne dajo stalnega dovoljenja, ker je pač pomol predviden za promet, ne pa za zimovanje. Če ga dajo v Luko Koper, bi morali plačevati zanj kar 9.000 dolarjev na mesec, pa še stalno tričlansko posadko. Zato so premišljali, da bi lahko spal tudi drugje, npr. v Trstu, za 1.800 mark in s posadko. Katamaran je dolg 40 metrov in v jesenskozimskih mesecih nima dela.

PTUJ — V mrežo zdravih mest se je hitro vključilo več slovenskih mest. Med prvimi so se prijavila Ljubljana, Maribor, Celje, Ptuj, Trebnje in Nova Gorica. Na Ptuj so imeli posvet o svojem mestu in ugotovili, da ima ptujška podtalnica že štiri leta več nitrata, kot je dovoljeno. Zdravniki se bojijo, da bi pitje te vode zvišalo obolenje za rakom, pediatri pa tudi opozarjajo, da je najti v krvi otrok posledice visoke količine nitrata v njej. — Nacionalne mreže zdravih mest so povezane med seboj v mednarodno mrežo.

GYÖR, Madžarska — Na 2. mednarodnem grafičnem bienalu v Györ je žirija podelila slikarju in grafiku Lojzetu Logarju nagrado Grand Prix mesta. Na bienalu je sodelovalo 400 umetnikov iz 40 držav.

SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

Krst: Dne 2. januarja 1994 je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj Andrej Emanuel Rant, sin cont. Gregorja in ge. arh. Helene roj. Urbančič. Botrovala sta ga. Marija Grbec in Martin Jeretina. Krstil pa je delegat dr. Alojzij Starc. Cestitamo!

MENDOZA

Zaključek tečaja

V nedeljo, 12. decembra po sv. maši se je vršila zaključna prireditev Slovenskega tečaja za srednješolce in Tečaja slovenščine za začetnike.

Najprej je predsednik društva inž. Jože Šmon pozdravil vse navzoče, se zahvalil profesorjem za storjeno delo in naročil učencem, ki so končali dvoletni tečaj, naj vztrajajo pri ljubezni do svojih korenin. Pričevanje te ljubezni je trud in prizadevanje za slovenstvo, kjerkoli nas umesti božja roka. Nato so učenci predstavili kratak šaljev prizor Cirila Markeža iz Bariloče o težavah argentinskih študentov kot gostje v neki restavraciji v Sloveniji.

Sledilo je poročilo vzgojiteljev. Majda Ocvirk je poučevala narodoslovje in slovnost, župnik Jože Horn je podajal veroučno vzgojo, inž. agr. Marko Bajuk je pregledal polpreteklo slovensko zgodovino, prof.

Marija Fink-Grntal je skrbela za oblikovanje osebnosti in Miha Bajda je učil slovenščino. Vsi so izrazili svojo zadovoljstvo s potekom tečaja.

Pred prejemom spričeval je Urška Šmon v imenu študentov povedala nekaj zahvalnih besed in povabila mlajše učence, ki bodo prišli na vrsto prihodnje leto za ta tečaj, naj z veseljem sodelujejo pri tako važni dejavnosti mendoške skupnosti. Spričevala so prejeli: Magdalena Grntal, Urška Šmon, Pavel Šmon, Mariano Hirschegger, Matija Žumer in Tine Šmon.

V drugem delu prireditve je predstavnik Društva rekel, da z veseljem zaključujemo že tretje leto tečaja slovenščine, ki se ne more več imenovati „za začetnike“, ker so učenci že dosegli tako stopnjo znanja jezika, da se lahko tekoče pogovarjajo v vsakodnevni normalni govornici z obiskovalci iz Slovenije. Tečaj jim je tudi pomagal, da so nekateri prvič navezali osebne ali pismene stike s sorodniki v matici ali jih po dolgem času obudili. Izrazil je željo, naj se tudi vključijo v druge dejavnosti naše skupnosti.

V imenu učencev sta se zahvalila Adolf Kralj in Rosita Klinec por. Villarreal. Rekla sta, da je taka skupina, ki se zbira vsak četrtek po eno uro in pol, uspela ne samo, ker je dosegla neko stopnjo znanja slovenskega jezika, temveč tudi, ker so med seboj postali pravi prijatelji.

Prejeli so spričevala Ivana Anton, Miha Zemljčič, Franci Simsič, Rosita Klinec por. Villarreal, Nélida Brozina por. Kodelič, Mirijam Mansilla por. Kralj in Adolf Kralj.

Na koncu smo za slovo zapeli „Zahaja sonce“.

Božič v Buenos Airesu

V Buenos Airesu smo praznovali Kristusovo rojstvo s polnočnico v slovenski cerkvi Marije Pomagaj. Pri veliki udeležbi rojakov jo je daroval prelat dr. Alojzij Starc. Istočasno so si lahko ogledali tudi razstavo jaslic in božičnih motivov slovenskih umetnikov v Argentini, ki jo je organizirala Zedinjena Slovenija in uredil arh. Ivan Kogovšek. Foto Marko Vombergar

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrlške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

Gumbi in gumbnice - Mirko Vasle, Pje. Allende 386; Ramos Mejia; tel. 657-3288

Še je čas za vložitev zahtevka za denacionalizacijo vaših nepremičnin v Sloveniji! Ponujamo vam pomoč. **Alejandra Igljič Šef. Glavarjeva** 45. 61000 LJU-BLJANA - Tel.: (38-61) 347-808, Fax: (38-61) 311-362

Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

NEVESTE - 15 LET: Izdelava šopkov in naglavkov iz svežih cvetov. **Gabrijela Marolt** - Tel. 664-1656.

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorij; lic. psih. **Marko Mustar;** Santa Fé 3228, 3° „M“ — Capital — Tel.: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je **Juan Kočar**. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Senk** - Tel.: 762-2840.

LEGAJO N° 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnica. **H. Yrigoyen** 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitve v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati — odvetnica - ponedeljek, sredo, petek od 18. do 20. ure - Boulogne Sur Mer 362, La Tablada, Tel.: 652-5638

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel.: 382-1148

dr. Vital Ašič — odvetnik - ponedeljek, sredo, petek od 18 do 20 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knavs — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — **Andrej Marolt** - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolivar 224 - Ramos Mejia - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. **Peguy 1035** - (1708) Morón.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - **Andrej Marolt** - Pte. Illia (Ruta 8) N° 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejia - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejia - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (g. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12.-

**PORAVNATJE
NAROČNINO!**

MIRKO VASLE

SLOVENCIM IN ŠPORT

KOŠARKA

Pri moških so se pričela tekmovanja evropskega prvenstva. V prvem kolu je ljubljanska Smelt Olimpija ugnala Rabotnički Godel iz Makedonije 89: 77.

Pri ženskah pa so se odigrala že tri kola evropskega klubskega prvenstva. Slovenski prvak **Diamond Ježica** je dobil eno tekmo, ostali dve pa izgubil.

TELOVADBA

V finalu mednarodnega gimnastičnega turnirja v Sydneyu, Avstralija, je kot kandidat za kolajne nastopil tudi najboljši slovenski telovadec **Aljaž Pegan**. Zaradi poškodbe iz mnogoboja, napake na bradlji in pristranskih sodnikov pa je le malo manjkalo, da bi ostal praznih rok. Toda **Pegan** si je z veliko mero bojevitosti ven-

darle prslužil bronasto odličje vsaj za vajo na drogu. Prvi je bil Italijan Preti, drugi Kitajec **Hun Li**, tretji pa **Pegan**.

NOGOMET

Na sneženih igriščih se je končal prvi del I. Slovenske nogometne lige. Po 15. odigranih kolid je prvi favorit **SCT Olimpija** prepričljivo na prvem mestu. Dobila je 11 tekem, izenačila 3, ostale pa izgubila, zabila je 41 golov, dobila jih je 9; ima 25 točk. Na drugem mestu je **Mura** iz Murske Sobote, ki ma 23 točk. Z izredno dobro igro si je **Celjski Publikum** priboril tretje mesto, ima 21 točk, četrto mesto pa si delijo **Marijbor Branik**, **Koper** in **Živila Naklo**, ki imajo vsak po 20 točk. Na zadnjih mestih pa so **Primorje** in **Istragas Jadran**, ki imata vsak po 8 točk, **Mavrica** jih ima 7, zadnji pa je **Krka Novoterm**, ki ima samo 5 točk.

NOVICE S PRIMORSKE

V **NARODNI IN ŠTUDIJSKI KNJIŽNICI** V TRSTU so se zaradi vdora vode ob hudem naluvo poškodovale razne dragocene narodne noše, stara glasbila, dokumenti in knjige. Večino poškodovanih knjig in dokumentov so morali spraviti v zmrzovale skrinje; vsako posebej je treba nato odmrzniti in posušiti. Ker pa se je dvignila tudi voda iz greznic, bo treba papirje še posebej oprati v posebni kemični raztopini in spet posušiti.

ONKRAJ ŽICE je naslov knjige prof. **Nadje Pahor Verri**, v kateri opisuje življenje v koncentracijskem taborišču **Gonars**. V njej so pričevanja 36. internirancev in ječarjev, tako Slovencev kot Italijanov. Knjiga je napisana v italijanščini, vendar je večina gradiva zbranega v slovenščini in bi jo bilo mogoče izdati tudi v slovenščini.

DVE PESNIŠKI ZBIRKI so predstavili v **Dolini**: **Boris Pangerc** je napisal „Bližanje“, **Marija Čuk** pa „Sledovi v pesku“.

Odločitev srca, toda...

Nad. s 3. str.

jami nima, in je zato bolj organizirna. Kako je sedaj najlaže napredovati? Če vzamemo rod v **Soči**, bo ta najbolj napredoval brez mešanja. Če bi se pa rod v **Soči** začel mešati z rodovi človeške ribice, potem bi napredek bil precej majši.

Isto velja tudi za človeški rod. Napredek v razvoju človeka bo optimalen tam, kjer se zakoni sklepajo med seboj in mešanja z drugorodci ni. Mešanje z drugorodci, seveda, evolucije na zaustavi popolnoma, vendar pa je napredek veliko bolj počasen in veliko manjši. Kako doseči večjo usposobljenost lastnega naroda? Brez mešanja zakonov.

Pravijo, da se zakon sklepa po odločitvi srca. To brez dvoma drži. Vendar pa moramo pri tem vedeti, kaj za nas vse to pomeni. Srce se pa odloči za nekaj, kar je blizu, za nekaj, kjer je srečanje pogosto in lahko. Svoje otroke moramo zato navaditi, da bodo šli s starši na razne slovenske prireditve in sploh na kraje, kjer bi se družili predvsem s Slovenci. Čim manj zakonov z drugorodci, torej pomeni napredek lastnega ljudstva. Kot praktičen dokaz za to pa so seveda visoko nadarjeni **Židje**. Dobro bi bilo, da bi jih vsaj malo posnemali.

NA **EVROPSKEM PRVENSTVU** v kotalkanju, ki je bilo v **Nemčiji**, je **Samo Kokorovec** osvojil kar tri zlate medalje: v obveznih likih, v prostem programu in v kombinaciji. **Arianna Bogatec** pa je osvojila peti italijanski naslov v jadrnanju, od tega trikrat zapored v razredu **Evropa**.

MITJA VOLČIČ je bil dolga leta dopisnik v **Moskvi** italijanske televizije **RAI**, zdaj pa so ga postavili za ravnatelja glavnega in najbolj gledanega televizijskega dnevnika **Telegiornale 1**. **Volčič** je znan kot izvrsten poznavalec evropskega **Vzhoda** in je izdal več knjig o tem področju. Pred kratkim so mu podelili nagrado za zadnjo knjigo o **Sarajevu**.

TRST, GORICA - Sredi decembra je v Italiji potekala vsedrjavna stavka srednjih šol, ki so se je udeležile tudi slovenske šole. Gre za zmanjšanje proračuna za šole, zaradi katerega bi se v Italiji zmanjšalo število razredov za nekaj 10.000. Slovenske šole pa sploh niso bile omenjene. Ta problem ostaja še vedno nerešen.

ZEDINJENA SLOVENIJA

sporoča, da bo njena pisarna zaradi dopustov zaprta od 15. do 31. januarja 1994.

Številka 3163

je izšla kot glavni dobiček pri žrebanju na državni loteriji 31-12-1993.

ČLANI ZADRUGE IN MUTUALA SLOGA,

katerih številke njihove članske ali hranilne knjižice končajo z 63 in imajo **KARTO SLOGA** ter so imeli 31-12-1993 v navadni hranilni vlogi v **MUTUALU SLOGA** vsaj \$ 200, bodo udeleženi na nagradnem žrebanju v **SLOGI**, 8. marca t. l., ko bomo med upravičenci žrebali za **TV SANYO COLOR 20" c/r/CATV**.

Če dosedaj niste bili izbrani, imate možnost, da se to zgodi pri žrebanjih januarja in februarja, seveda če boste imeli vloženi v **MUTUALU SLOGA** vsaj \$ 200.

Pozanimajte se čimprej o stanju vaše vloge osebno ali po telefonu!

Na **42. misijonski veletomboli 2. januarja t. l.** smo med vsemi člani **MUTUALA SLOGE**, ki so 31-12-1993 imeli v navadni hranilni vlogi vsaj \$ 200, žrebali dve letalski vožnji **BUE-LJU-BUE**. Pod nadzorstvom komisije, v kateri so bili prof. **Vivod**, arh. **Vomberger** in **Stane Mehle**, je mali **Tonček** izmed 625 listkov potegnjenega s številko **1-1315** — **Milan Magister**. Srečnemu dobitniku iskreno čestitamo, vsem članom se zahvaljujemo za odličen odziv, vse ostale pa vabimo, da se nam pridružijo, kajti

SLOGA DA VEČ, KER V SLOGI JE MOČ!

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE**
Director: **Valentín B. Debeljak**
Propietario: **Eslovenia Unida**
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina **Svobodne Slovenije**: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

ZEDINJENA SLOVENIJA

sporoča, da se bo otroška kolonija vrnila 12. januarja ob 8. zjutraj.

Pismo Slovincem v Argentini

V imenu **Zveze** organizacij za tehnično kulturo Slovenije, **Gibanja** znanost mladini in slovenske ekipe na 5. mednarodni olimpiadi iz informatike bi se vam rad najiskrenejše opravičil zaradi odpovedi predavanja v Buenos Airesu. Zavedam se, da je škoda narejena, vendar upam, da bomo zamujeno lahko nadoknadili in sem vam osebno na razpolago za kakršnokoli pomoč v Sloveniji.

Obenem bi vam rad zaželel srečen **Božič** in uspešno, zdravo in plodno leto 1994!

S spoštovanjem
Alexis Zrimec